

Deșteptarea României

Vasile Alecsandri

Voi ce stați în adormire, voi ce stați în nemișcare,
N-auziți prin somnul vostru acel glas triumfător,
Ce se înalță pân' la ceruri din a lumii deșteptare,
Ca o lungă salutare
Cătr-un falnic viitor?

Nu simțiți inima voastră că tresare și se bate?
Nu simțiți pieptul vostru un dor sfânt și românesc
La cel glas de înviere, la cel glas de libertate
Ce pătrunde și răzbate
Orice suflet omenesc?

Iată! lumea se deșteaptă din adâncă-i letargie!
Ea pășește cu pas mare cătr-un țel de mult dorit.
Ah! treziți-vă ca dânsa, frații mei de Românie!
Sculați toți cu bărbăție,
Ziua vieții a sosit!

Libertatea-n fața lumii a aprins un mândru soare,
Ș-acum neamurile toate către dânsul ațintesc
Ca un cârd de vulturi ageri ce cu-aripi mântuitoare
Se cerc vesel ca să zboare
Către soarele ceresc!

Numai tu, popor române, să zaci veșnic în orbire?
Numai tu să fii nevrednic de-acest timp reformator?
Numai tu să nu iei parte la obșteasca înfrățire,
La obșteasca fericire,
La obștescul viitor?

Până când să creadă lumea, o! copii de Românie!
C-orice dor de libertate a pierit, s-a stins din voi?
Până când să ne tot plece cruda, oarba tiranie
Și la caru-i de trufie
Să ne-njuge ea pe noi?

Hai, copii de-același sânge! hai cu toți într-o unire
Libertate-acum sau moarte să cătăm, să dobândim.
Pas, români! lumea ne vede... Pentru-a Patriei iubire,
Pentru-a mamei dezrobire
Viața noastră să jertfim!

Fericit acel ce calcă tirania sub picioare!

POEZII ONLINE

Care vede-n a lui țară libertatea reînviind,
Fericit, măreț acela care sub un falnic soare
Pentru patria sa moare,
Nemurire moștenind.